



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupený Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 4. 2019, č. j. MV-27936-5/SO-2019, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2019, č. j. 11 A 83/2019 - 36,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2019, č. j. 11 A 83/2019 - 36, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce dne 3. 11. 2016 požádal u zastupitelského úřadu České republiky ve Varšavě o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem práce u zaměstnavatele ELEAL, s. r. o. na základě pracovního poměru od 1. 4. 2016 do 31. 3. 2018.

[2] V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 14. 1. 2019, č. j. OAM-16591-57/ZM-2016 (dále jen „správní orgán I. stupně“ a „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně žádost žalobce zamítl podle § 46 odst. 6 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť nebyla splněna podmínka pro vydání požadované zaměstnanecké karty, tedy existence konkrétní pracovní pozice nabízené v evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnaneckých karet [§ 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců].

[3] Správní orgány ve věci rozhodovaly znovu poté, co správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 21. 4. 2017, č. j. OAM-16591-24/ZM-2016, žádost žalobce zamítl, jelikož cizinec předložil padělanou náležitost žádosti o zaměstnaneckou kartu. Na základě odvolání žalobce žalovaná

rozhodnutím ze dne 1. 9. 2017, toto rozhodnutí zrušila a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. V návaznosti na to rozhodnutím ze dne 17. 1. 2018, č. j. OAM16591-33/ZM-2016, správní orgán I. stupně žádost znovu zamítl, jelikož cizinec předložil padělanou náležitost žádosti o zaměstnaneckou kartu a dále protože v uplynulých pěti letech cizinec porušil povinnost stanovenou zákonem. Toto rozhodnutí žalovaná opět rozhodnutím ze dne 27. 6. 2018 zrušila a věc opět vrátila správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

[4] Následně bylo k uvedenému pracovnímu místu správním orgánem I. stupně zjištěno, že celkový počet pracovních pozic byl snížen na nulu, přičemž v poznámce je uvedeno, že zaměstnavatel aktuálně nehledá žádného zaměstnance na danou pozici a volné pracovní místo bylo vyřazeno ke dni 25. 4. 2018.

[5] Usnesením ze dne 8. 8. 2018 správní orgán I. stupně uložil účastníku řízení, aby do deseti dnů od doručení usnesení uplatnil právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřil se k podkladům pro vydání rozhodnutí a navrhl důkazy ve smyslu § 36 odst. 1 a § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Dne 22. 8. 2018 bylo účastníku umožněno nahlédnout do spisového materiálu a zmocněný zástupce účastníka do protokolu uvedl, že se vyjádří do patnácti dnů.

[6] V písemném vyjádření ze dne 10. 9. 2018 žalobce uvedl, že z důvodu dlouhotrvajícího správního řízení bylo původní volné pracovní místo, na které se hlásil, nahlášeno na dobu dvou let, takže jeho platnost již vypršela. Dále žalobce uvedl, že mu zaměstnavatel nabídl jiné pracovní místo, které má nahlášeno, a nyní zajišťuje potřebné doklady; proto požádal o přerušování řízení.

[7] Správní orgán I. stupně řízení přerušil na dobu patnácti dnů, přičemž dne 12. 9. 2018 žalobce doplnil své vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí a uvedl, že zaměstnavatel mu nabídl zaměstnání na novém pracovním místě číslo X u družstva Viktory.

[8] Výzvou ze dne 14. 9. 2018 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k odstranění vad podání, konkrétně k upřesnění podání ze dne 12. 9. 2018 tak, aby bylo zřejmé, co tímto podáním sleduje, tedy zda tímto podáním usiluje o povolení změny obsahu své žádosti o vydání zaměstnanecké karty.

[9] Žalobce podal dne 26. 9. 2018 žádost, kterou se domáhal změny obsahu podání, protože vlivem opakovaných nezákonných rozhodnutí správního orgánu došlo k vypršení platnosti volného pracovního místa. Účastník uvedl, že vážnou újmu spatřuje v tom, že veškeré náklady, které vynaložil na podání žádosti, byly zbytečné, protahováním řízení se natáhla nejen lhůta řízení, ale došlo i k vyřazení čísla volného pracovního místa. Proto požádal o udělení zaměstnanecké karty u nového zaměstnavatele družstva Viktory. Součástí žádosti byla i pracovní smlouva uzavřená s družstvem Viktory ze dne 1. 7. 2018.

[10] Usnesením ze dne 2. 10. 2018 správní orgán I. stupně změnu obsahu žádosti ze dne 26. 9. 2018 nepovolil, neboť pro to nebyly splněny podmínky podle § 41 odst. 8 správního řádu, zejména nebyla doložena hrozící vážná újma. Proti uvedenému usnesení podal žalobce dne 8. 10. 2018 odvolání.

[11] Dne 18. 10. 2018 znovu vyzval správní orgán I. stupně účastníka řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu k uplatnění práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout důkazy a činit jiné návrhy. Žalobce nahlédl do spisu dne 5. 11. 2018. Zástupce žalobce do protokolu uvedl, že se písemně vyjádří do patnácti dnů. Dne 20. 11. 2018 podal

podrobné písemné vyjádření, v němž požádal o přerušení řízení do doby, než bude rozhodnuto o odvolání proti nepovolení změny obsahu žádosti. Zároveň uvedl stejné okolnosti, které již byly obsahem jeho dosavadních podání. Dne 22. 11. 2018 správní orgán I. stupně přerušil řízení na dobu 5 dní. Dne 10. 4. 2019 (tj. tentýž den, kdy vydala napadené rozhodnutí) žalovaná odvolání proti usnesení o nepovolení změny obsahu žádosti zamítla a toto usnesení potvrdila.

II. Řízení před krajským soudem

[12] Proti napadenému rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou u Městského soudu v Praze. Argumentoval v ní ovšem i proti závěrům uvedeným v rozhodnutí žalované o odvolání proti usnesení o nepovolení změny obsahu žádosti, neboť v obou spatřoval věcnou i procesní souvislost.

[13] V záhlaví označeným rozsudkem Městský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) zrušil napadené rozhodnutí žalované a věc ji vrátil k dalšímu řízení. Podle krajského soudu v případě žalobce nebyly dány okolnosti, v nichž lze spatřovat závažnou překážku jeho pobytu na území jako důvod pro zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty (dále jen „zaměstnanecká karta“).

[14] Podle krajského soudu správní orgán I. stupně nepostupoval správně, jelikož o skutečném úmyslu žalobce požádat o zaměstnaneckou kartu u společnosti Družstvo Viktory nelze pochybovat. Výzva k odstranění vad podání ze dne 14. 9. 2018 podle krajského soudu neobsahuje náležité poučení, z něhož by bylo jednoznačné, že na základě předložených podkladů nelze zaměstnaneckou kartu udělit. Postup správního orgánu I. stupně podle § 41 odst. 8 správního řádu nebyl přílehlavý. Namísto změny obsahu žádosti měl vyzvat žalobce ke sdělení, zda požaduje vydání zaměstnanecké karty za účelem zaměstnání u družstva Viktory, neboť to byl podle obsahu podání ze dne 12. 9. 2018 skutečný úmysl žalobce.

[15] Krajský soud dospěl k závěru, že nesprávným poučením správní orgán I. stupně nedostatečně zpravil žalobce o jeho právech a povinnostech vzhledem k jeho osobním poměrům a povaze podání ze dne 12. 9. 2018. Správní orgán I. stupně tak porušil základní zásady činnosti správních orgánů podle § 4 odst. 2 správního řádu a nedostál svým povinností šetřit práva nabytá v dobré víře a oprávněné zájmy účastníka podle § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Jeho postup nebyl v souladu s veřejným zájmem a neodpovídal okolnostem daného případu. Žalovaný tato pochybení správního orgánu I. stupně neidentifikoval, ani nenapravit. Správní orgány tak postupovaly nepřiměřeně formalisticky a v rozporu se zásadami dobré správy.

III. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobce

[16] Proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu (dále jen „napadený rozsudek“) podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, kterou opírá o důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Namítá nesprávné posouzení právní otázky soudem a nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[17] Stěžovatelka namítá, že projeví-li žalobce v řízení vůli být zaměstnán na jiném pracovním místě, na které původně o zaměstnaneckou kartu nežádal, může buď podat novou žádost o zaměstnaneckou kartu, nebo ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu požádat o změnu obsahu žádosti. Pro povolení změny obsahu žádosti musí být splněny zákonné podmínky. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2015, č. j. 3 Azs 2/2014 - 30, stěžovatelka

krajskému soudu vytýká, že nahrazení dosavadního obsahu žádosti obsahem novým podléhá rozhodnutí ze strany správního orgánu. Žalobce v řízení doložil novou pracovní smlouvu a nové číslo volného pracovního místa. Učinil proto změnu dosavadního obsahu žádosti v podstatném rozsahu, o které mělo být rozhodnuto usnesením. Stěžovatelka se neztotožňuje s krajským soudem, že správní orgán I. stupně měl vydat výzvu ke sdělení, zda účastník řízení požaduje vydání zaměstnanecké karty u družstva Viktory.

[18] Stěžovatelka dále nesouhlasí, že z podání žalobce bylo zřejmé, oč žádá. Správní orgán I. stupně proto správně žalobce vyzval k vyjasnění, zda svým podáním usiluje o povolení změny obsahu žádosti ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu, či nikoliv. Řádně jej poučil, že změna obsahu žádosti podléhá souhlasu správního orgánu a bude povolena pouze v případě hrozící vážné újmy, kterou musí tvrdit a prokázat.

[19] Podle stěžovatelky nelze postup v případě žalobce považovat za nepřiměřeně formalistický. Poučovací povinnost správních orgánů nezahrnuje poskytování komplexního návodu, jak má účastník v řízení postupovat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010 – 214 a rozsudek ze dne 22. 8. 2017, č. j. 2 Azs 225/2017 - 22). Stěžovatelka postupovala v souladu s § 41 odst. 8 správního řádu a základními zásadami správního řízení.

[20] Žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že v řízení došlo opakovaně k vydání nezákonných rozhodnutí a nečinnosti na straně správních orgánů, v důsledku čehož se prodloužila doba správního řízení z 60 dnů na více než 2 roky. Z těchto objektivních důvodů došlo k uplynutí doby, po kterou bylo volné pracovní místo v evidenci volných pracovních míst vyvěšeno a na kterou se původně chtěl nechat prostřednictvím zaměstnanecké karty zaměstnat. Žádost o zaměstnaneckou kartu podal již v říjnu 2016. Žalobce dále uvádí, že účelem zaměstnanecké karty je podle § 42g zákona o pobytu cizinců pobyt spojený s prací na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst. Zákon tedy nestanoví, že by se mělo jednat o konkrétní pracovní místo ke dni podání žádosti. Ačkoliv správní orgány řeší změny pracovních pozic či zaměstnavatele před vydáním zaměstnanecké karty žádostí o změnu obsahu podání, nejedná se o jediný způsob možného postupu v řízení, což uvádí i krajský soud. Obdobně se postupem podle § 41 odst. 8 správního řádu neřeší změna subúcelu dlouhodobého pobytu za účelem podnikání, pokud žadatel mění svůj subúcel z OSVČ na jednatele společnosti, ani zúžení a rozšíření živnostenského oprávnění. Judikatura, na kterou žalobce odkazuje, se týká odlišného případu, který není k situaci žalobce přílehlavý. Podle žalobce se Nejvyšší správní soud postupem podle § 41 odst. 8 správního řádu dosud explicitně nezabýval. Mimoto je nutno trvat na závěru, že zamítnutí žádosti o změnu obsahu podání je v případě žalobce přepjatě formalistické a v rozporu se zásadami dobré správy. Z nezákonnosti své rozhodovací činnosti nemůže nikdo těžit. Správní orgány by mohly protahovat řízení účelově, dokud by neuplynula zveřejněná doba platnosti volného pracovního místa. Neflexibilní a zdlouhavý postup správních orgánů v případě zaměstnaneckých karet je nepřiměřený potřebám pracovního trhu.

IV. Posouzení kasační stížnosti

[21] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti. Konstatoval, že stěžovatelka je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a za stěžovatelku jedná osoba s vysokoškolským právnickým vzděláním, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[22] Důvodnost kasační stížnosti vážil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[23] Stěžovatelka namítá, že správní orgán I. stupně postupoval správně, jestliže žalobce vyzval k vyjasnění, zda se svým vyjádřením ze dne 12. 9. 2018 dožaduje změny obsahu své žádosti podle § 41 odst. 8 správního řádu, přičemž jej náležitě poučil. Nesouhlasí s krajským soudem, že postup podle § 41 odst. 8 správního řádu je při návrhu na změnu zaměstnavatele v žádosti o zaměstnaneckou kartu nepřiléhavý a že postačovalo vyzvat žalobce ke sdělení, zda žádá o zaměstnaneckou kartu za účelem práce u nového zaměstnavatele – družstva Viktory.

[24] Kasační stížnost je důvodná.

[25] Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že se žalobce dne 12. 9. 2018 vyjádřil, že trvá zájem zaměstnavatele zaměstnat žalobce i přesto, že platnost původního pracovního místa v evidenci volných pracovních míst v průběhu správního řízení o zaměstnaneckou kartu vypršela. Nabídl mu proto zaměstnání na novém pracovním místě číslo X v družstvu Viktory. Žalobce sdělil, že probíhá příprava pracovní smlouvy, kterou doloží ve lhůtě 15 dnů. Požádal zároveň o přerušování správního řízení a upozornil na to, že k zániku platnosti původní pracovní pozice došlo v důsledku nečinnosti správních orgánů v řízení. V návaznosti na to správní orgán I. stupně žalobce dne 14. 9. 2018 vyzval, aby objasnil, čeho se svým vyjádřením ze dne 12. 9. 2018 domáhá. Správnímu orgánu I. stupně nebylo jasné, zda hodlá vedle původně doložené pracovní pozice pracovat i na pozici pro nového zaměstnavatele družstvo Viktory. Součástí výzvy je poučení, že zaměstnanecká karta je povolení k dlouhodobému pobytu, jehož účelem je zaměstnání na konkrétním volném pracovním místě. Změna pracovního místa je změnou obsahu žádosti ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu, která podléhá předchozímu souhlasu správního orgánu, který ji může povolit jen v případě, že hrozí vážná újma. Zároveň byl žalobce poučen, že skutečnosti, které v jeho případě představují vážnou újmu, je třeba uvést a jejich existenci prokázat nebo alespoň důkazy k jejich prokázání označit. Dále byl poučen, že jestliže své vyjádření nevysvětlí, nebude se k němu přihlížet.

[26] Ze správního spisu dále vyplývá, že žalobce dne 26. 9. 2018 požádal o změnu obsahu podání s odůvodněním, že vlivem opakovaných nezákonných rozhodnutí správního orgánu došlo k vypršení platnosti volného pracovního místa. Účastník uvedl, že vážnou újmu spatřuje v tom, že veškeré náklady, které vynaložil na podání žádosti, byly zbytečné, protahováním řízení se prodloužila nejen doba jeho trvání, ale došlo i k vyřazení volného pracovního místa. Proto žádá o udělení zaměstnanecké karty u nového zaměstnavatele družstva Viktory. Žalobce doložil pracovní smlouvu uzavřenou s družstvem Viktory ze dne 1. 7. 2018. Změnu obsahu žádosti žalobce správní orgán I. stupně usnesením ze dne 2. 10. 2018 nepovolil, neboť neshledal, že by pro to byly splněny podmínky podle § 41 odst. 8 správního řádu, zejména nebyla doložena hrozící vážná újma.

[27] Nejvyšší správní soud se neztotožňuje se závěry krajského soudu, že správní orgán I. stupně postupoval ohledně návrhu na změnu obsahu žádosti žalobce ze dne 26. 9. 2018 nesprávně.

[28] Podle § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí se *zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo na pracovní pozici, ke které byl udělen souhlas ministerstva podle odstavce 7 nebo 8. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo*

kteřý je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.

[29] Podle § 41 odst. 8 správního řádu *o povolení změny obsahu podání účastník může požádat pouze do vydání rozhodnutí (§ 71). Správní orgán může povolit zpětvzetí nebo změnu obsahu podání jen v případě, že podatelé hrozí vážná újma.*

[30] Podle Nejvyššího správního soudu ze shora citovaných ustanovení vyplývá, že zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání „na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána“ (§ 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Tímto způsobem dotčené ustanovení vyložil Nejvyšší správní soud například i ve svém rozsudku ze dne 20. 12. 2018, čj. 3 Azs 352/2017 – 31.

[31] Po podání žádosti o zaměstnaneckou kartu či prodloužení její platnosti proto nelze bez dalšího libovolně měnit zaměstnavatele a pracovní pozici, na kterou byla žádost podána. Změna zaměstnavatele či pracovní pozice podléhá režimu podle § 41 odst. 8 správního řádu a pro povolení změny žádosti je nutno vyhovět zákonným podmínkám stanoveným v tomto ustanovení.

[32] Takový výklad vyplývá i z rozsudků Nejvyššího správního soudu, jež se zabývaly změnami obsahu žádostí o zaměstnanecké karty v obdobných případech. V rozsudku ze dne 13. 5. 2020, čj. 1 Azs 7/2020 – 39, Nejvyšší správní soud přezkoumal postup žalované a správního orgánu I. stupně podle § 41 odst. 8 správního řádu. Jednoznačně dovedl, že v případě změny zaměstnavatele v průběhu správního řízení o vydání zaměstnanecké karty je § 41 odst. 8 správního řádu relevantní (viz bod [25] rozsudku). V bodech [27] a [28] vysvětlil: „Ustanovení § 41 správního řádu se vztahuje na případy navrácení věci v předešlý stav, tedy prominutí zmeškání úkonu pro závažnou překážku (velmi závažný zdravotní stav, těžkou osobní či rodinnou situaci apod.), která nastala bez zavinění žadatele. Jde tak o možnost učinit určitý úkon i po uplynutí lhůty – pokračovat v řízení a mít možnost dobrat se pozitivního (chtěného) výsledku. Odst. 8 výše uvedeného ustanovení správního řádu hovoří o povolení změny obsahu podání. Změna obsahu podání bude zpravidla sledovat taktéž potenciální možnost uspět se svou žádostí, podáním či jiným úkonem.“ Nejvyšší správní soud dále na základě kasačních námitek posuzoval, zda byla naplněna podmínka hrozby vážné újmy pro povolení změny obsahu žádosti, přičemž v bodě [36] uvedl, že „pokud tak zájem potenciálního zaměstnavatele ‚vyprchá‘ a žadatel nemůže (lidsky důstojným způsobem) podat novou žádost, nezbývá mu než požádat o změnu obsahu podání (k tomu si obstarat v krátkém čase potřebné podklady a doložit je k žádosti), a to nikoliv s ohledem na vlastní pochybení.“ (zdůraznění dodáno) Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud shledal pochybení správních orgánů při posouzení „hrozby vážné újmy“ v případě § 41 odst. 8 správního řádu, vysvětlil, že „správní orgány na místo toho použily izolovaně ustanovení procesního práva, které jistě jinak má své místo ve správním řízení a zabraňuje potenciálnímu svévolnému chování účastníků v řízení o žádostech (což nebyl tento případ), a žádosti žalobce postupně zamítly.“ Ohledně aplikace § 41 odst. 8 správního řádu v případě změny obsahu žádosti o zaměstnaneckou kartu lze odkázat i na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2020, č. j. 1 Azs 403/2019 - 28, či ze dne 20. 12. 2018, čj. 3 Azs 352/2017 - 31.

[33] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nelze přisvědčit krajskému soudu ani argumentům žalobce uvedeným v jeho vyjádření ke kasační stížnosti, že změna zaměstnavatele či pracovní pozice v řízení o vydání zaměstnanecké karty nepodléhá postupu podle § 41 odst. 8 správního řádu, a proto správní orgány mají v případě pochybností nanejvýš vyzvat k vyjasnění, zda žalobce skutečně požaduje vydání zaměstnanecké karty u nově uvedeného zaměstnavatele.

[34] Nejvyšší správní soud shledal i v jiných ohledech postup správního orgánu I. stupně v souladu se zákonem i materiálním obsahem úkonů žalobce v řízení. Není sporu o tom, že žalobce dne 3. 11. 2016 požádal o vydání zaměstnanecké karty za účelem práce u zaměstnavatele ELEAL, s. r. o. Jestliže později v řízení vyjádřil vůli změnit zaměstnavatele (dne 12. 9. 2018), správní orgán I. stupně ho správně vyzval k objasnění, jakého procesního postupu se svým podáním domáhá. Ve výzvě srozumitelně vysvětlil, že má-li žalobce v úmysl změnit obsah své žádosti o zaměstnaneckou kartu tak, že jeho zaměstnavatelem je na místo ELEAL, s. r. o., družstvo Viktory, podléhá změna rozhodnutí správního orgánu, který na základě tvrzení žalobce posoudí, zda v případě nepovolení změny žádosti hrozí vážná újma. Výzva jednoznačně formuluje, že žalobce je povinen tvrdit a doložit, v čem spočívá hrozba vážné újmy, pokud by změna zaměstnavatele v žádosti nebyla povolena. O náležitém poučení svědčí i skutečnost, že žalobce v návaznosti na tuto výzvu dne 26. 9. 2018 v souladu s pokyny výslovně požádal o změnu obsahu své žádosti a doložil pracovní smlouvu se zaměstnavatelem družstvo Viktory a tvrdil, v čem spočívá hrozba vážné újmy.

[35] Výše popsany postup správního orgánu I. stupně nelze považovat ani za nepřiměřeně formalistický, neboť žalobci bylo poskytnuto náležité poučení a prostor, aby své podání v řízení vysvětlil a splnil veškeré potřebné náležitosti pro vyhovění jeho žádosti o změnu zaměstnavatele. Správní orgán I. stupně o žádosti rozhodl usnesením, přičemž žalobce využil své možnosti podat proti tomuto usnesení odvolání. Krajský soud tedy postup správního orgánu I. stupně posoudil nesprávně.

[36] Jelikož se k tomu krajský soud v napadeném rozsudku nevyslovil, nehodnotí tímto závěrem nyní Nejvyšší správní soud otázku, zda byly v případě žalobce splněny podmínky pro změnu obsahu jeho žádosti podle § 41 odst. 8 správního řádu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[37] Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud v souladu s větou první před středníkem § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud je vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[38] V dalším řízení se krajský soud bude zabývat posouzením žalobních námitek. V jejich intencích v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu zejména posoudí, zda byly splněny podmínky pro připuštění změny obsahu žádosti žalobce, což mohlo mít zásadní vliv na zákonnost konečného rozhodnutí ve věci.

[39] V novém rozhodnutí ve věci krajský soud rozhodne i o náhradě nákladů tohoto řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2020

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu